

12 Δεκεμβρίου, 1990

[Α. Ν. ΛΟΥΖΟΥ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΛΙΖΑ ΒΑΡΝΑΒΑ,

Αιτήτρια,

v.

1. ΕΦΟΡΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ,
2. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ,
3. ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 29/86).

---

5 Φορολογία — Φορολογία εισοδήματος — Αρχική και/ή επιπρόσθετη φορολογία για τα φορολογικά έτη 1978(77) μέχρι 1983 — Επιπρόσθετη και/ή έκτακτη φορολογία για τα φορολογικά έτη 1978-1983 — Εισόδημα προερχόμενο από κέρδη πορνείας — Κατά πόσο είναι φορολογητέο — Εφαρμοστέες αρχές.

10 Φορολογία — Φορολογία εισοδήματος — Έκτακτη εισφορά — Η υποβολή ένστασης αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για άσκηση δικαιώματος προσφυγής — Ο περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμος του 1978 (Ν. 4/78), Άρθρο 20(1).

15 Φορολογία — Φορολογία εισοδήματος — Βάρος αποδείξεως — Ο αιτητής πρέπει να πείσει το Δικαστήριο να επέμβει και να ελέγξει τη νομιμότητα της απόφασης του Εφόρου.

20 Φορολογία — Φορολογία εισοδήματος — Βάρος προσκόμισης στοιχείων — Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στην απόφαση του Εφόρου αν είναι λογικά εφικτή βάσει των γεγονότων που υπάρχουν ενώπιόν του — Ο φορολογούμενος πρέπει να δίδει όλες τις πληροφορίες για σκοπούς εξευρέσεως των πραγματικών του εισοδημάτων.

Στις 26.11.84, ο Έφορος εξέδωσε ειδοποιήσεις φορολογίας για τα φορολογικά έτη 1978-1983. Η αιτήτρια υπέβαλε ένσταση εναντίον των πιο πάνω φορολογιών.

Στις 24.12.84, ο Έφορος εξέδωσε ειδοποίηση επιβολής έκτακτης εισφοράς για την τριμηνία που λήγει στις 31.3.78. Η αιτήτρια υπέβαλε ένσταση.

Στις 4.11.85, ο Έφορος εξέδωσε ειδοποιήσεις επιβολής έκτακτης εισφοράς για όλα τα τρίμηνα για την περίοδο 1.4.78-31.12.83 εναντίον των οποίων δεν υπεβλήθη ένσταση.

Σύμφωνα με δήλωση εισοδήματος της αιτήτριας, η περιουσία της, κατά τις 30.9.84, ανερχόταν στις ΛΚ40.805 και αποτελείτο από μετρητά, έπιπλα, 2 αυτοκίνητα, κοσμήματα και διαμέρισμα στη Λευκωσία. Όπως δήλωσε, τα πιο πάνω είχαν δωρηθεί σ' αυτήν από φιλικά πρόσωπα μεταξύ των οποίων δύο Άραβες που τα προηγούμενα χρόνια της είχαν δώσει πέραν των ΛΚ40.000. Σύμφωνα με πληροφορίες που έδωσε η ίδια στον Έφορο αυτή διατηρούσε κομμωτήριο από το 1968-1975 οπότε και φυλακίστηκε γιατί αποζούσε από κέρδη πορνείας ή διατηρούσε οίκο ανοχής. Παρέλειψε να δώσει πληροφορίες και άλλα έγγραφα σχετικά με την ένστασή της.

Ο Έφορος καθόρισε το εισόδημα της αιτήτριας για τα έτη 1978-1983 εις το ποσό των ΛΚ50.700 και αξίωσε την καταβολή του ποσού των ΛΚ11.587 ως πληρωτέο φόρο.

Η αιτήτρια υπέβαλε ένσταση. Ο Έφορος όμως αρνήθηκε να μειώσει το πιο πάνω ποσό με αποτέλεσμα την καταχώρηση της παρούσας προσφυγής στην οποία η αιτήτρια ισχυρίστηκε ότι η απόφαση του Εφόρου λήφθηκε χωρίς τη δέουσα έρευνα και αιτιολογία και επίσης ότι η εν λόγω απόφαση είναι προϊόν πλάνης περί τα πράγματα και/ή το νόμο.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή και αποφάνθηκε ότι:

1. Η αιτήτρια δεν μπορεί να προχωρήσει με προσφυγή εναντίον των τριμηνίων για τα οποία δεν υπέβαλε ένσταση γιατί η ένσταση σύμφωνα με τον περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμο 1978 (Ν. 4/78), αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για άσκηση δικαιώματος προσφυγής.
2. Η αιτήτρια παρέλειψε να δώσει στον Έφορο, παρά τις επανειλημμένες επικλήσεις του, πλήρεις λεπτομέρειες αναφορικά με τα εισοδήματά της. Ως εκ τούτου, οι ισχυρισμοί της περί ελλιπούς έρευνας και πλάνης περί τα πράγματα δεν ευσταθούν.

3. Το γεγονός ότι τα κέρδη πορνείας προέρχονται από παράνομη απασχόληση δεν απαλλάσσει τον φορολογούμενο από την υποχρέωση να καταβάλει το σχετικό φόρο γιατί στο Νόμο δε γίνεται διαχωρισμός μεταξύ νόμιμης και παράνομης απασχόλησης, ούτε υπάρχει οποιαδήποτε πρόνοια που να καθορίζει ότι μόνο εισοδήματα που προέρχονται από νόμιμη απασχόληση ή πηγή υπόκεινται στο φόρο.

Η απόφαση του Εφόρου ήταν, ενόψει όλων των σχετικών γεγονότων της παρούσας υπόθεσης, λογικά επιφυκτική.

10

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 15 *Pantelidou v. Republic (1986) 3(A) C.L.R. 687,*
Coussoumides v. Republic (1966) 3 C.L.R. 1,
Makrides v. Republic (1967) 3 C.L.R. 147,
20 *Georghiades v. Republic (1982) 3 C.L.R. 659,*
Rainbow v. Commissioner of Income Tax (1984) 3(B) C.L.R. 846,
25 *Panayiotou v. Republic (1984) 3(B) C.L.R. 857,*
Nicou v. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 1113,
Canadian Minister of Finance v. Smith [1927] A.C. 193,
30 *Mann v. Nash (H.M. Inspector of Taxes) 16 T.C. 523,*
Southern (H.M. Inspector of Taxes) v. A.B. 18 T.C. 59,
35 *Minister of National Revenue v. Eldridge [1965] 1 Ex.C.R. 758 (CAN),*
Inland Revenue Commissioners v. Aken [1988] STC 69.

Προσφυγή.

40

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος με την οποία καθόρισε ότι το εισόδημα της αιτήτριας ανέρχεται στο ποσό των £50.700 για τα έτη 1978-1983 και αξίωσε την καταβολή του ποσού των £11.587 ως πληρωτέο φόρο.

Ε. Ευσταθίου, για την Αιτήτρια.

Α. Ευαγγέλου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

5

Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την παρούσα προσφυγή η αιτήτρια προσβάλλει την απόφαση του καθ' ου η αίτηση Εφόρου, Φόρου Εισοδήματος - που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως ο Έφορος, με την οποία "καθορίστηκε η αρχική και/ή επιπρόσθετη φορολογία της σε σχέση με το εισόδημά της για τα έτη 1978 (77) μέχρι 1983 και η επιπρόσθετη και/ή έκτακτη φορολογία για το εισόδημά της για τα έτη 1978-1983, ως εσφαλμένη και/ή άκυρη και/ή παράνομη και/ή εστερημένη εννόμου αποτελέσματος."

10

15

Ο Έφορος καθόρισε το εισόδημα της αιτήτριας για τα έτη 1978-1983 ως το ποσό των £50.700.- και αξίωσε την καταβολή του ποσού των £11.587.- ως πληρωτέο φόρο.

Η αιτήτρια υπέβαλε ένσταση. Ο Έφορος όμως αρνήθηκε να μειώσει το πιο πάνω ποσό.

20

Όπως είναι η θέση του Εφόρου, το εισόδημα της αιτήτριας κατά τον ουσιώδη χρόνο προήρχετο φαινομενικά από την εργασία της ως κομμώτρια, όμως το βασικό της εισόδημα δυνατό να είχε προέλθει από τα κέρδη πορνείας αλλά και από άλλες πηγές εισοδήματος.

25

Στις 24 Φεβρουαρίου 1981 ο Έφορος πληροφορήθηκε από δημοσιεύματα στον ημερήσιο τύπο, γεγονός που επιβεβαιώθηκε και από την αστυνομία, ότι συνελήφθηκε ένα άτομο, ο οποίος φάνηκε ότι ήταν γαμπρός της αιτήτριας, σχετικά με τη διάρρηξη και κλοπή από το διαμέρισμα της αιτήτριας μετρητών ποσού \$10.500.- και £1.300.-, χρυσαφικών συνολικής αξίας £6.000.- και διάφορα έγγραφα σπιτιών και ενός οικοπέδου.

30

35

Επίσης ο Έφορος είχε πληροφορίες ότι η αιτήτρια είχε αγοράσει στις 12 Μαΐου, 1977, ένα όχημα Leyland/Tipper με αριθμό εγγραφής JB507, και στις 12 Μαΐου 1979 ένα BMW σαλούν όχημα με αριθμό εγγραφής KG373.

40

Σύμφωνα με πληροφορίες που είχε δώσει η ίδια στον Έφορο αυτή διατηρούσε κομμωτήριο στον Άγιο Δομέτιο από το 1968 μέχρι το 1975, οπότε και φυλακίστηκε γιατί αποξούσε από τα κέρδη πορνείας ή διατηρούσε οίκο ανοχής.

Σύμφωνα με δήλωση εισοδήματος που έδωσε η αιτήτρια στον Έφορο στις 30 Σεπτεμβρίου 1984, (Παράρτημα Δ), προς τον σκοπό εξακριβώσεως του φορολογητέου εισοδήματός της, η περιουσία της κατά τις 30 Σεπτεμβρίου 1984, ήταν η ακόλουθη:

5	Μετρητά	£200
	Έπιπλα κατοικίας	3.000
	Αυτοκίνητο BMW αρ. εγ. ΡΜ 323 (τιμή κτήσεως)	16.000
10	Αυτοκίνητο Suzuki αρ. εγ. ΝΜ51	2.105
	Κοσμήματα	6.000
	Διαμέρισμα εις Λευκωσία	<u>13.500</u>
		40.805
	Μείον	
15	Χρέος προς Λαϊκή Κυπριακή Τράπεζα	<u>1.405</u>
	Υπόλοιπο	<u>£39.400</u>
		=====

- 20 Δήλωσε επίσης ότι το 1977 είχε δωρίσει στον γαμπρό της Η. Φιλίππου ένα φορτηγό με αρ. εγγραφής JB507, που της είχε στοιχίσει £2.000,-, επίσης ότι είχε πωλήσει το 1979 ένα αυτοκίνητο μάρκας BMW με αριθμό εγγραφής EQ500 που απέκτησε για £1.700,- για το ποσό των £2.500,- και το 1983 ένα άλλο αυτοκίνητο μάρκας BMW που απέκτησε για £5.500,- για το ποσό των £2.000,-. Όσον αφορά
- 25 το αυτοκίνητο BMW με αριθμό εγγραφής ΡΝ323 που είχε, ισχυρίστηκε ότι το αγόρασε από κάποιον από την Αραδίππου για το ποσό των £16.000,- όμως στη γραπτή αγόρευση που καταχωρήθηκε εκ μέρους της από το δικηγόρο της, αναφέρει ότι της το αγόρασε αλ-
- 30 λοδαπός φίλος της ονόματι Ραμσί Σουλεϊμάν.

- Όπως δήλωσε η αιτήτρια τα πιο πάνω είχαν δωρηθεί σ' αυτή από φιλικά και άλλα γνωστά της πρόσωπα μεταξύ των οποίων ονόμασε δύο Άραβες που της είχαν δώσει πέραν των \$40.000,- τα προηγούμενα 2-3 χρόνια.

- 35 Πληροφόρησε επίσης τον Έφορο ότι είναι διαζευγμένη και έχει μια κόρη η οποία φοιτά σε ιδιωτική σχολή στη Λευκωσία και που διαμένει με μια αδελφή της στη Μοσφιλωτή και ότι συντηρεί άλλη αδελφή της και τα τρία της παιδιά της οποίας ο σύζυγος ήταν στη φυλακή. Δήλωσε δε στον Έφορο ότι δεν ήταν διατεθειμένη να πληρώσει οποιοδήποτε ποσό φόρου.

Στις 26 Νοεμβρίου 1984, ο Έφορος εξέδωσε ειδοποιήσεις φορο-

λογίας για τα φορολογικά έτη 1978-1983 ως ακολούθως:

<u>Φορολογικό Έτος</u>	<u>Ακάθαρτο Εισόδημα</u>	<u>Ειδική Εισφορά</u>	<u>Καθαρό Εισόδημα</u>	<u>Φόρος Πληρωτέος</u>
1978	£3.000	£348	£2.652	£293,00
1979/78	£3.000	£87	£2.913	£310,50
1979	£3.000	-	£3.000	£365,75
1980	£4.000	£68	£3.932	£664,01
1981	£4.000	£38	£3.962	£489,28
1982	£4.000	£8	£3.992	£481,69
1983	£4.000	-	£4.000	<u>£484,00</u>
				<u>£3.088,23</u>

5

Η αιτήτρια υπέβαλε ένσταση εναντίον των πιο πάνω φορολογικών μέσω του λογιστή της κ. Ν.Μ. Γιαμάκκη με επιστολή του 27 Δεκεμβρίου 1984 (Παράρτημα Ε).

15

Στις 24 Δεκεμβρίου, 1984, ο Έφορος εξέδωσε ειδοποίηση επιβολής έκτακτης εισφοράς για την τριμηνία τη λήγουσα στις 31 Μαρτίου 1978 ότι για το εισόδημά της που λογίστηκε ως £750,- ήταν πληρωτέα εισφορά £87,-. Η αιτήτρια υπέβαλε ένσταση ημερομηνίας 24 Ιανουαρίου 1985, (Παράρτημα Στ), μέσω πάλιν του πιο πάνω λογιστή της.

20

25

Στις 4 Νοεμβρίου 1985, ο Έφορος εξέδωσε προς την αιτήτρια ειδοποιήσεις επιβολής έκτακτης εισφοράς για όλα τα τρίμηνα για την περίοδο 1 Απριλίου 1978 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1983, εναντίον όμως των οποίων η αιτήτρια δεν υπέβαλε ένσταση.

30

Ο Έφορος ζήτησε από την αιτήτρια σε διάφορες περιπτώσεις να επισκεφθεί το γραφείο του για να του δώσει πληροφορίες και άλλα έγγραφα σε σχέση με την ένστασή της, αυτή τον επισκέφθηκε μόνο μία φορά κατά την οποία όμως δεν του έδωσε καθόλου λεπτομέρειες, ανέλαβε να μελετήσει το θέμα των φορολογικών της υποχρεώσεων και να επισκεφθεί τον Έφορο πάλιν με συγκεκριμένες προτάσεις όσον αφορά το ποσό του φόρου που θα είναι διατεθημένη να καταβάλει.

35

40

Η αιτήτρια ουδέποτε επικοινωνήσε με τον Έφορο, ο οποίος επικοινωνήσε με το δικηγόρο της και το λογιστή της που τον πληροφορήσαν ότι δεν μπορούσαν να την πείσουν να δεχθεί οποιαδήποτε διευθέτηση.

5 Ο Έφορος αφού εξέτασε τις ενστάσεις της αιτήτριας την ειδοποίησε με επιστολή του ημερομηνίας 4 Νοεμβρίου 1985 (Παράρτημα "Ο"), ότι προέβηκε στον καθορισμό του φορολογητέου εισοδήματός της για την περίοδο 1 Ιανουαρίου 1977, μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1983, στην οποία αναφέρει μεταξύ άλλων τα εξής:

"2. Εκ της γενομένης εξέτασεως το εισόδημά σας δια την περίοδο 1.1.77 μέχρι 31.12.83 καθωρίσθη εις £50.700 ως ακολούθως:-

10	<u>Κεφάλαιο:-</u>	<u>1.1.77</u>	<u>31.12.83</u>
		£	£
	Μετρητά	1.000	200
	Αυτοκίνητο BMW PM323	1.700	16.000
	Διαμέρισμα εις Λευκωσία	-	13.500
15	Έπιπλα διαμερίσματος	-	3.000
	Κοσμήματα	<u>-</u>	<u>6.000</u>
		<u>£2.700</u>	<u>£38.700</u>
	Μείον αρχικό κεφάλαιο		<u>2.700</u>
20	Αύξηση κεφαλαίου δια την περίοδο:-		£36.000
	Έξοδα συντήρησης δια τα έτη 1977 έως 1983		10.000
	Δωρεά εις Ηλία Φιλίππου (Γαμβρός σας)		2.000
25	Ζημιά εκ πωλήσεως αυτοκινήτων BMW PH373 και EQ 500		<u>2.700</u>
	Φορολογητέο εισόδημα:-		<u>£50.700</u>

30 3. Το ως άνω αναφερόμενο εισόδημα κατανέμεται ως ακολούθως:-

	£
	1977 6.000
	1978 6.000
	1979 6.000
35	1980 8.000
	1981 8.000
	1982 8.000
	1983 <u>8.700</u>
	<u>£50.700</u>

40

4. Σας εσωκλείω ειδοποιήσεις περί επιβολής φορολογίας δια τα φορολογικά έτη 1978/77 μέχρι 1983, και η προσοχή σας εφίσταται στη σημείωση 6 των εν λόγω ειδοποιήσεων."

Είναι ο ισχυρισμός της αιτήτριας ότι από το 1976 είναι άεργη και ότι "ουδένα κέρδος ή άλλο όφελος εξ οιασδήποτε εμπορικής ή βιομηχανικής επιχειρήσεως ή εκ της ασκήσεως επιτηδεύματος ή βιοτεχνίας τινός ή εξ ελευθερίου ή άλλου τινός επαγγέλματοςπραγματοποίησεν."

5

Είναι η θέση της ότι ουδένα εισόδημα πραγματοποίησε εντός της έννοιας "κερδαινόμενον εισόδημα" όπως καθορίζεται στους περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμους 1961-1967, γιατί δημιούργησε την περιουσία της από δωρεές φιλικών προσώπων.

10

Συνεπώς είναι ο ισχυρισμός της ότι ο Έφορος παρέλειψε να κάμει οποιαδήποτε ή τη δέουσα έρευνα πριν τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης. Επιπλέον τελούσε κάτω από πλάνη περί τα πράγματα ή/και το νόμο καθότι η αιτήτρια δεν εργάζεται ούτε ασκούμε οποιοδήποτε επάγγελμα. Τέλος ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται οποιασδήποτε αιτιολογίας.

15

Πριν προχωρήσω με την ουσία της προσφυγής θα πρέπει να αναφερθώ στο σημείο αυτό ότι όσον αφορά τις ειδοποιήσεις εισφοράς για τα τρίμηνα για την περίοδο 1 Απριλίου 1978, μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1983, εναντίον των οποίων η αιτήτρια δεν υπέβαλε ένσταση σύμφωνα με το άρθρο 20(1) του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου 1978 (Νόμος Αρ. 4 του 1978), η αιτήτρια δεν μπορεί να προχωρήσει εναντίον τους με προσφυγή γιατί η ένσταση, σύμφωνα με το νόμο αυτό είναι απαραίτητη προϋπόθεση για άσκηση του δικαιώματος προσφυγής. (Βλέπε σχετικά **Pantelidou v. Republic** (1986) 3 C.L.R. 687, 698.)

20

25

Σύμφωνα με τη νομολογία σε προσφυγή ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου με βάση το Άρθρο 146 του Συντάγματος το βάρος της αποδείξεως το φέρει ο αιτητής για να πεισθεί το Δικαστήριο να επέμβει και να ελέγξει τη νομιμότητα της αποφάσεως του Εφόρου. (Βλέπε **Coussoumides v. The Republic** (1966) 3 C.L.R. 1, **Makrides v. The Republic** (1967) 3 C.L.R. 147 στις σελ. 153, **Lillian Georghiades v. The Republic** (1982) 3 C.L.R. 659). Στην δε υπόθεση **Georghiades** (πιο πάνω), η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου τόνισε ότι το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει για να ανατρέψει την απόφαση του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος εάν η απόφασή του είναι εύλογα επιτρεπτή ενόψει των γεγονότων της υπόθεσης.

30

35

40

Θα ήταν ορθό να αναφέρω επίσης, ότι ο φορολογούμενος φέρει όλη την ευθύνη και έχει την υποχρέωση να παρέχει στον Έφορο όλες τις πληροφορίες που δυνατό να χρειάζεται ο τελευταίος για

σκοπους εξευρέσεως του πραγματικού εισοδήματος του φορολογουμένου. Τυχον δε παράλειψη ή αμέλεια εκ μέρους του φορολογουμένου να παρεχει τις πληροφορίες αυτες αυξάνει την πιθανότητα η εκτιμηση του Εφορου να μην είναι η πλέον αντιπροσωπευτική των εισοδημάτων του. Ομως νοουμένου ότι η αποφαση του Εφόρου είναι λογικα επικτη βασει των γεγονότων που υπάρχουν ενώπιον του, το Διοικητικό Δικαστηριο δεν επεμβαίνει στα ευρήματα του αυτα (Βλέπε *Nina Rainbow v. Commissioner of Income Tax* (1984) 3 C L R 846, *Alecos Panayiotou v. The Republic* (1984) 10 3 C.L.R. 857, *Nicou v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 1113)

Στην παρούσα υποθεση εφόσον, παρόλες τις επανειλημμένες επικλήσεις του Εφόρου, η αιτητρια, παρέλειψε, αμέλησε η αρνηθηκε να παράσχει σ' αυτόν πλήρεις λεπτομέρειες ή/και τις αναγκαίες πληροφορίες που της ζητήθηκαν, με την προϋπόθεση ότι τα "εισοδηματά" της θα θεωρούντο ως φορολογητα, θεωρω οτι ο ισχυρισμός περί ελλειπούς η μη επαρκούς έρευνας εκ μέρους του Εφόρου και οτι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι προϊόν πλανης περί τα πραγματα, πρεπει να απορριφθει ως ανεδαφικός.

Όσον αφορά το θεμα, κατά πόσο τα κερδη πορνείας είναι φορολογητα, το γεγονός ότι προέρχονται από παράνομη απασχόληση, δεν απαλλάσσει το άτομο του οποιου αποτελουν εισόδημα από την υποχρεωση να καταβάλει τον σχετικό φορο, γιατί στο Νόμο δε γίνεται διαχωρισμός μεταξύ νόμιμης και παρανομης απασχόλησης, ουτε υπαρχει οποιαδηποτε προνοια που να καθορίζει ότι μόνο εισοδήματα κλπ., που προερχονται από νομιμη απασχόληση η πηγη υπόκεινται σε φορο. Σχετικά με το θέμα αυτό αναφέρθηκαν τα ακόλουθα στην υπόθεση *Canadian Minister of Finance v. Smith* [1927] A.C 193 στη σελ. 197.

"Nor does it seem to their Lordships a natural construction of the Act to read it as permitting persons who come within its terms to defeat taxation by setting up their own wrong. There is nothing in the Act which points to any intention to curtail the statutory definition of income, and it does not appear appropriate under the circumstances to impart any assumed moral or ethical standards as controlling in a case such as this the literal interpretation of the language employed "

Βλέπε επίσης *Mann v. Nash (H.M. Inspector of Taxes)* 16 T.C. 523, *Southern (H.M. Inspector of Taxes) v. A.B.* 18 T.C 59 στη σελ. 73

Στις υποθέσεις *Minister of National Revenue v. Eldridge* [1965] 1 Ex.C.R. 758 (CAN) και *Inland Revenue Commissioners v. Aken* [1988] STC 69, αποφασίστηκε ότι τα κέρδη πορνείας είναι φορολογητέα. Συγκεκριμένα στην υπόθεση *Aken*, αναφέρονται τα ακόλουθα στις σελ. 74-75:

5

"The taxpayer was undeniably providing services to her customers for payment. But counsel for the taxpayer submits that for an activity to be designated as 'trade' within the Taxes Acts it must have all the attributes of trade, which he says must mean that the person or people running it can advertise, go into partnership, form companies, employ people, rent premises and work from home. He submits that, although prostitution in itself is not illegal, it is illegal for a prostitute to do many of these things. If she attempts to do so, she or others may fall foul of the criminal laws against, for example, soliciting, managing a brothel, living on immoral earnings or conspiring to corrupt morals. All this is true. But I see no justification for saying as a matter of law that the provision of services for reward cannot be a trade because the provider of such services cannot do things that some, or even most, other traders can do. It seems to me that primarily it is a question of fact whether the taxpayer was providing services for reward."

10

15

20

Και το Δικαστήριο καταλήγει στη σελ. 77 ως εξής:

25

"It is clear from these cases that (with the possible exception of the Irish case) various courts have repeatedly rejected the argument that a trade ceases to be a trade for the purposes of the Taxes Acts because it is illegal. The reason why they have said that profits of burglary are not taxable is not because burglary is illegal but because burglary is not a trade. Conversely, if the activity is a trade, it is irrelevant for taxation purposes that it is illegal. Further, I am sure that in common parlance an activity does not cease to be called a trade just because it is illegal. For example, the slave trade continued to be referred to as such long after it became illegal. Similarly, in 1939 the Trading with the Enemy Act made it illegal to trade with the enemy; it did not provide that trade should cease to be regarded as trade because it was made illegal. I did not think that the word 'trade' in itself has any connotation of lawfulness. There may be lawful trade; there may be unlawful trade. But it is still trade."

30

35

40

A similar decision was reached by Griffiths J., in *Customs Excise Comrs v. Oliver* [1980] STC 73, in relation to value added

tax chargeable on the supply of goods. The learned judge held that the only question was whether there had been supply of goods and all questions of illegality were irrelevant.

5   The only way in which the defence in this case could establish that the plaintiffs acted ultra vires is by establishing as a matter of law that an illegal trade is not a trade for the purposes of the Taxes Acts. For the reasons I have given, I am satisfied that a trade is a trade whether it is lawful or unlawful. Once this stage is reached, 10 the only question is whether the defendant, as a prostitute, carried on a trade. In my view, she clearly did. But my view is unimportant. Once the question of illegality is rejected as irrelevant, arguments based on ultra vires disappear. Whether or not the taxpayer carried on a trade becomes once more a question for the 15 General Commissioners, and their decision is final and conclusive."

Όσον αφορά το θέμα κατά πόσον τα εισοδήματα της αιτήτριας είναι φορολογητέα, είναι φανερό από τα γεγονότα ενώπιόν μου ότι 20 ορθά ο Έφορος κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το εισόδημα της αιτήτριας, προήρχετο από τα κέρδη πορνείας, γεγονός που επιβεβαιώνεται από την ίδια στις σχετικές δηλώσεις ενώπιόν του.

Ναι μεν το γεγονός ότι καταδικάστηκε από το Δικαστήριο το 1975, και ότι αποζούσε από τα κέρδη πορνείας δεν μπορεί από μόνο 25 του να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι τα εισοδήματά της από το 1977 και εντεύθεν προήρχοντο από την ίδια πηγή, όμως το μέγεθος των "δώρων" που ελάμβανε από τους "φίλους" της, είναι τέτοιο που, υπό κανονικής συνθήκας δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι εγίνετο από απλή φιλία ή καλωσύνη, χωρίς αυτοί να έχουν πάρει αντάλλαγμα.

30 Στην προκειμένη περίπτωση θεωρώ ότι η αιτήτρια δεν μπορεί να επωφεληθεί της παράλειψής της να δώσει στον Έφορο όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες που της ζητήθηκαν από τον τελευταίο, και με βάση τα πιο πάνω έχω καταλήξει στο συμπέρασμα, ότι η 35 απόφαση του Εφόρου ενόψει των γεγονότων που ήταν ενώπιόν του, ήταν λογικά εφικτή και συνεπώς το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει στα ευρήματά του αυτά.

40 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται, κάτω από τις περιστάσεις όμως δεν γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.